

автоматично, при цьому досягаючи певної значимої цілі. Компетенції – це здатність студента діяти в реальній життєвій ситуації, яка є головним мотиватором вирішувати проблеми, приймати вірні рішення та досягати мети. Компетенції можна розвивати та вдосконалювати протягом всього життя, однак при розробці навчальних програм з фахової іноземної мови ми повинні розуміти, що структура функціональних навичок і вмінь є головним чинником того, щоб набуті студентом вміння та навички працювали в реальній життєвій практиці. Функціональні вміння можна розділити на специфічні (пов'язані з предметом) та універсальні. Що стосується універсальних навичок або компетенцій, які мають бути закладені в програму з фахової іноземної мови, вони такі:

1. Визначати предмети або явища та вміти порівнювати та розрізняти їх.
2. Вибирати найприйнятнішу характеристику предмета або явища.
3. Формулювати власну думку та надавати аргументи на її підтримку.
4. Давати визначення предмету або явищу з економічного фаху.
5. Давати класифікацію економічних явищ згідно певних критеріїв або знаходити надійні критерії класифікації певних економічних предметів і явищ.

6. Підсумовувати інформацію, надаючи всі факти та думки пов'язані з нею.

Оскільки універсальні компетенції так чи так пов'язані з інтелектуальною діяльністю, програми повинні передбачати розвиток інтелектуальних умінь і навичок. Наприклад, вміння підсумовувати інформацію передбачає вміння вибирати необхідні факти та думки та вміння узагальнювати (а потім презентувати в формі стислого монологу), що, в свою чергу, передбачає вміння трансформувати текст оригіналу (перефразовувати). Все це має бути враховано при розробці програми з фахової іноземної мови, особливо на початковому етапі. Програми з фахової іноземної мови для студентів 1–2 курсів КНЕУ розроблені на досягнення певних мовних і фахових компетенцій, тобто є прагматичними та глобально-орієнтованими. Тому програми мають забезпечити досягнення таких цілей:

1. Засвоїти певні навички, які формують достатній рівень загальних компетенцій, необхідних для подальшого вивчення фаху на іноземній мові.
2. Набути систематизованих знань (фахова іноземна мова), що забезпечить розвиток комунікації по тематиці фахових дисциплін (економіка підприємства).
3. Вчити студентів вчитися, тобто набувати певні навички та вміння.
4. Створити систему взаємовідносин усіх задіяних у процесі навчання, а саме: викладач-група, викладач-студент, студент-студент, студент-група. Головною метою є досягнення такого рівня комунікації, коли академічна група є мініатюрою (симулякром) суспільства.
5. На базі матеріалу фахової англійської (іноземної) мови розвивати інтелектуальні дії, які є фундаментальними для універсальних інтелектуальних умінь і навичок.
6. Створити передумови, які дозволять бачити світ через вивчення предмету.
7. Сприяти холистичному сприйняттю світа.

Література

1. *М. Стріха*. Дзеркало тижня №49. – К., 2013.
2. *Я.М. Колкер, В.А. Крючков та ін.* A global Perspective as a Vehicle for Education. – М., 2005.
3. *М. Згуровський*. Дзеркало тижня №49. – К., 2013.

*Чубур Н.В., к.пед.н.,
доцент кафедри політології*

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТОЦЕНТРОВАНОГО НАВЧАННЯ У СУЧАСНІЙ МЕТОДИЦІ ВИКЛАДАННЯ ПОЛІТОЛОГІЇ

Провідною тенденцією сучасної освіти в Україні є запровадження реформ на основі принципу студентоцентризму як базового принципу організації навчального процесу і всієї системи стосунків в освіті, навчальному закладі, зокрема між тим, хто навчає і тим, хто навчається. Студентоцентризм – це максимальне наближення освіти, навчання і виховання конкретної особистості до її сутності, здібностей і життєвих планів [1]. Студентоцентризм передбачає специфічні форми організації навчального процесу. Однак форми організації не визначають його суті. Важливим стає методичний аспект питання. Робота студентів на семінарах з політології є одним із засобів самовираження особистості. Можливості даного процесу залежать насамперед від взаємодії на заняттях викладача і студента – суб'єкта навчання. Необхідно детально розглянути модель відносин педагога і студента у процесі студентоцентрованого навчання.

1. Викладач володіє навчальним педагогічним матеріалом, на основі якого можливо варіювати вид і форму репрезентації навчального завдання. Наприклад, при вивченні певного політичного факту чи події, педагог може запропонувати такі завдання: охарактеризуйте основні тенденції процесу та висловіть власну думку щодо нього; складіть схему (нової теми чи відповіді), що розкриває послідовність етапів політичної події (поясніть свою схему). У студента з'являється можливість самостійно вирішити, яке із запропонованих завдань (через схему, практичне моделювання, відповідь) найцікавіше та значущіше для нього.

2. Викладач створює умови для самореалізації, самовираження студентів, пропонує останнім виконувати завдання як репродуктивного, так і творчого характеру, що ґрунтується на досвіді останнього. Наприклад, творчим завданням має бути відповідь на такі запитання: дайте відповідь, яке місце у вашому житті займає політологія; де і як ви застосовуєте знання з політології. Студент може проявити суб'єктивний досвід на всіх етапах семінарського заняття та у різних видах роботи.

3. Педагог намагається створити позитивне емоційне середовище для роботи всіх слухачів за допомогою надання студентам можливості вибирати: форму роботи (у групі, парами, індивідуально, усно, письмово); спосіб виконання завдання (схема, слово, моделювання). Результатом, як правило, є відчуття комфорту і задоволення у студента в процесі навчання. Викладач заохочує спроби кожного студента до пошуку свого засобу роботи. Наприклад, при складанні тестів на знання фактичного матеріалу, це дозволяє останнім проявити власні творчі здібності. Педагог при аналізі робіт виявляє типологію помилок і рівень володіння темою. Викладач використовує різні форми занять, що є важливими для кожного студента: науково-практична конференція; «круглий стіл»; семінар «захист запитання» тощо.

4. Педагог складає індивідуальні карти особистісного розвитку студента, веде спостереження за ним, порівнює досягнення студента з результатами і показниками в минулому. Це дозволяє кожному студенту проявити інтерес до самопізнання, формувати впевненість в успіху. Підсумком є позитивні результати у навчанні. Специфіка політології як навчальної дисципліни полягає в тому, що це один з предметів, орієнтований на формування особистісних якостей студента – суб'єкта навчання. Відбувається це через вивчення студентами матеріального і духовного надбання попередніх поколінь.

5. Викладач проводить аналіз використання студентом засобів опрацювання навчального матеріалу. Студентам пропонується звернути увагу не тільки на загальне враження від відповіді одnogрупника. Необхідно робити більш детальний аналіз опрацювання навчального матеріалу за такими параметрами: глибина опрацювання матеріалу (змістовність); оригінальність вибраного засобу опрацювання навчального матеріалу; повнота відповіді; логіка побудови відповіді; рівень використання політичної термінології; точність відповіді; свідомість відповіді, наявність висновку. Студент аналізує не тільки засоби опрацювання навчального матеріалу одnogрупників, а й власні.

Студентоцентризований підхід змінив традиційне уявлення про роль і місце викладача і студента, особистісні цінності, нові технології навчання тощо. Повноцінна реалізація ідей студентоцентризованого навчання у вузівській практиці вимагає розробки методології, змісту, методики, інструментарію навчання.

Література:

1. Кремень В. Чому ми бідні, якщо такі освічені? // Дзеркало тижня. – №6. – 20 лютого 2015 [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://gazeta.dt.ua/EDUCATION/chomu-mi-bidni-yakscho-taki-osvicheni_.html

Чук О.В., к.е.н.,
доцент кафедри бухгалтерського обліку

АКТИВІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМУ ЯК НЕОБХІДНОГО ЧИННИКА МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Інтеграція України до європейської спільноти та реформування системи вищої освіти зумовлюють посилення уваги суспільства до фахової, загальноосвітньої та конкурентоспроможної підготовки спеціалістів.

На сьогоднішній день розвиток техніки та технології розширило інформаційне середовище, в якому живе сучасна молодь. Тому студент має бути розвинутою, самодостатньою особистістю. Повинен самостійно приймати будь-яке рішення і бути відповідальним суб'єктом сучасного інформаційного середовища.